

Ο Λέρου Παΐσιος για την Κυριακή Ι΄ Λουκά

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Λέρου, Καλύμνου και Αστυπαλαίας

Ο Μητροπολίτης Λέρου, Καλύμνου και Αστυπαλαίας κ. Παΐσιος σε μήνυμά για την Κυριακή Ι Λουκά αναφέρεται στους αμαρτωλούς που ζήτησαν τη μετάνοια από το Θεό.

«γύναι απολέλυσαι της ασθενείας σου»

Αγαπητοί μου αδελφοί,

Ο Κύριος των κυριευόντων και Βασιλεύς των βασιλευόντων, διδάσκει στη συναγωγή των Ιουδαίων τις θείες αλήθειες και θεραπεύει μία γυναίκα, που για δέκα οκτώ ολόκληρα χρόνια δεν ήταν σε θέση να ιδεί και να θαυμάσει τα μεγαλεία του Θεού Πατρός των Φώτων, τα οποία λίαν καλώς έδωκε στον κατ' εικόνα Θεού

άνθρωπο ο Πλάστης και Δημιουργός του παντός.

Η πονεμένη αυτή γυναίκα ήταν συγκύπτουσα, φοβερή ασθένεια, είχε μεν το σώμα κυρτό, και δεν μπορούσε να υψώσει το κεφάλι της και να κοιτάξει προς τα άνω. Η δουλική ενέργεια του πονηρού πνεύματος την είχε κυριεύσει, ψυχικά και σωματικά. Όμως παρά το ασθενές του σώματός της δεν έλειπε από την συναγωγή, και μετά προθυμίας ήκουε τον θείο λόγο παρά του Μεγάλου Διδασκάλου, του Ιησού Χριστού.

Ο Κύριος, ο οποίος «ούκ ήλθον καλέσαι δικαίους, αλλά αμαρτωλούς εις μετάνοιαν», θέλει και επιζητεί την σωτηρία του ανθρώπου και απαλλάσσει της ασθενείας την πάσχουσα και ανορθοί την συγκύπτουσα γυναίκα, που επί δέκα οκτώ έτη έπασχε προς χαρά και ωφέλεια όλων εκείνων που θέλουν και επιζητούν την σωτηρία της ψυχής τους.

Το πάθος τούτο της συγκυπτούσης γυναικός, είναι τύπος και εικόνα των ηθικών παθημάτων κάθε ανθρώπου, που είναι προσηλωμένος προς τα κάτω συνεργεία του πονηρού και αρχεικάκου όφεως, του Διαβόλου, και βλέπει τα γήινα του κόσμου τούτου πράγματα και ουδέποτε ανυψώνει τα μάτια του στον ουρανό εκεί που υπάρχει το φώς, η ζωή και η αλήθεια.

Το πάθος τούτο της συγκυπτούσης γυναικός είναι τύπος και εικόνα επίσης και της κοινωνίας εκείνης, η οποία κατεχομένη από του πονηρού πνεύματος της διαιρέσεως και της διχόνοιας αναγκάζεται να βαδίζει τον δύσκολο δρόμο που οδηγεί στην απώλεια και την καταστροφή στο σκότος το εξώτερο, στον πνευματικό θάνατο, στον χωρισμό του ανθρώπου από τον Θεό.

Το πάθος τέλος τούτο της συγκυπτούσης γυναικός, της σημερινής ευαγγελικής περικοπής, είναι τύπος και εικόνα επίσης της οικογένειας που διακατέχεται από διάφορα πάθη, «παθών με ταράττουνσι προσβολαί» ψάλλει η Εκκλησία, απερισκεψία, ασωτία, ανυπακοή, αφροσύνη, μη αλληλοκατανόηση, μη σεβασμός προσώπων, μη ορθή διαπαιδαγώγηση τέκνων, και άλλα τοιαύτα πάθη, τα όποια πάντα ταύτα δημιουργούν τεράστια οικογενειακά και κοινωνικά προβλήματα δισεπίλυτα, υπό το βάρος των αλλεπαλλήλων συμφορών και θλίψεων.

Ο Κύριος καλεί την συγκύπτουσα γυναίκα, θυγατέρα του Αβραάμ, γιατί η καρδιά της ήταν πλημμυρισμένη από την πίστη και τα έργα του Πατρός Αβραάμ και απέδειξε τούτο δια της υπομονής και της καρτερίας, όπου επί δέκα οκτώ έτη πάσχουσα δεν λιγοψύχησε, αλλά δόξαζε τον Θεό, ευλογούσε το Άγιον όνομα Αυτού. Και ο Κύριος της έδωκε ως βραβείο της υπομονής και της καρτερίας την ίαση του σώματός της, «γύναι απολέλυσαι της ασθενείας σου».

Αγαπητοί μου αδελφοί,

Η κύρτωση της ψυχής κάθε ανθρώπου οδηγεί στον αιώνιο θάνατο, που είναι ο χωρισμός του ανθρώπου από τον Θεό, τον Πλάστη και Δημιουργό. Δια τούτο ήλθε ο Χριστός στον κόσμο δια να σώσει τους αμαρτωλούς από τον αιώνιο θάνατο. Ας ποιήσουμε, λοιπόν, κι εμείς κατά το Άγιο του Θεού θέλημα καρπούς αξίους της μετανοίας, και ας υπακούσουμε στην θεία αυτού φωνή, δια να έχουμε χαρά εν τω κόσμω τούτω και εν τω μέλλοντι να κληρονομήσουμε τα αιώνια του Θεού αγαθά, εν Χριστώ Ιησού τω Κυρίω ημών. ΑΜΗΝ.

+ Ο Μητροπολίτης Λέρου, Καλύμνου και Αστυπαλαίας Παΐσιος